

UKRAINIAN LABOR NEWS

PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.

Subscription per year \$4.00

Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заліковане в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Робітничим Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Редакція за оголошення не відповідає.

КАПІТАЛІСТИЧНО-ГЕНЕРАЛЬСЬКА ЗГРЯЯ ПРИГОТОВЛЯЄТЬСЯ.

Спеціальна телеграма з Парижу до нью-йоркської газети "Ворлд" і вінніпегської "Фрі Прес" оповідає про те, що в Парижі збиралася російська білогвардійська генеральська зграя, що називає себе "генеральним штабом" неіснуючої армії, з якою пригтовляється в найближчому часі до наступу на Радянський Союз.

Десь там в Парижі, чи деінде в Європі має стояти вже готових озброєних 200,000 білогвардійців, а на Далекому Сході 100,000 — які тільки очікують сигналу, щоб з двох, а може й більше боків вдарити на Радянський Союз і повалити радянську владу.

Не варто б і згадувати про цих білогвардійських генералів. Нічого вони собою не представляють, ніякої своєї армії вони не мають ні в Європі, ні на Далекому Сході. Не писали б ми на цю тему про них, коли б в телеграмі не говорилося про інші особи із тої білогвардійської зграї.

Хоч всі капіталісти ненавидять Радянський Союз, його владу, цілу його систему, однак Генрі Детердинг ненавидить СРСР по своєму, по хижачьому. І має для цього причини: він є нафтовим королем. Він гострив зуби на бакинську нафту за часів горожанської війни. Коли ж радянська нафта появилася на міжнароднім ринку, вона дуже болюче вдарила по хижачьким інтересам Детердинга й то в самій його твердині — у Великій Британії й в Малій Азії.

Побитий на нафтовім ринку — він кинувся на всі можливі злодійські авантури проти радянської країни. Під його покровительством працювала у Берліні зграя білогвардійських фашистів, що підробляла радянські червінці. У ній фігурували головні кавказькі білогвардійці. Детердинг був, що називається, душею цієї зграї підроблювачів радянських червінців, яку викрито було в Берліні, як найскандальнішу авантуру в історії. Там цю зграю судили. Розуміється, судили й не за судили, бо які підробляли гроші, такі й судили.

Другий з тої зграї — Базиль Захаров, що його називають "таємним чоловіком Європи". Його називають найбагатшим чоловіком в Європі. Кажуть, що його маєтків ніхто не знає. Це гієна минулої світової війни. До війни майже не знав. Його батько мав бути росіянин, а мати грекня. Це военний спекулянт. Він розбагатів на спекуляції воєнної амуніції. Його багатство більше, як якого іншого капіталіста, полите кроку десятку мільйонів людського життя. По війні він фінансував грецькі політичні переговори, зокрема політичні авантури Веніцелоса.

В телеграмі говориться, що побіч Детердинга й Захарова в цій найновішій протирадянській авантурі стоять і інші капіталістичні хижакі, і хоч назвиск їх не згадується, то вистарчить і двох вищезазначених, щоб судити, яка це зграя збиралася фінансувати протирадянську авантуру. А в телеграмі якраз і говориться про те, що ці капіталісти фінансують цілу цю авантуру. Детердинг заявив, що він дасть власного долара на кожного долара, що його збере білогвардійський "генеральний штаб". Це значить, що Детердинг дасть долара на кожного долара, що його дадуть інші капіталісти. Бо той "генеральний штаб" білогвардійців цілий на купу не вартує навіть долара.

Детердинг промовляв в Парижі при закладанню каменя від будову сиротинця для сиротів російських білогвардійців, для тих сиротів, що їх приживають княгині, генеральші та інші доньки по паризьких кабаретах і домах розпусти. Промовляючи на тому збіговиську, він приобіцяв, що навіть шість місяців не проміне, як вони, білогвардійці, будуть в дорозі додому.

Розуміється, що ні сер Детердинг, ні сер Захаров, ні сотка інших капіталістичних серів власного війська не мають, як не мають його російські білогвардійські генерали. Але військо має Польща, Румунія, Фінляндія, Латвія, Естонія, військо мають великі капіталістичні держави. Уряди цих держав — це вірні слуги Детердинга, Захарів, соток інших капіталістів. Всі вони озброюються проти Радянського Союзу, всі вони готуються і роблять так, як їм диктують нафтові сери, властители гяккої, хемічної та іншої індустрії.

Війна проти Радянського Союзу готується. Капіталісти мобілізують смітникову білогвардійську зграю. Європейські газети повідомляють, що навіть лідери польської-адвокатського УНДО виїхали до Лондону, куди їх викликали капіталістичні генеральні штаби для того, щоб дати інструкції.

Польща скликає з'їзди легіонів, веде зброю до Естонії. До Варшави прибули члени французького генерального штабу. Президент Мосціцький поїхав до Естонії з "візитою". У Фінляндії встановлено фашистську диктатуру й розпочато шалений

наступ на комуністів та робітничі організації. Все говорить за гарничкову підготовку до війни проти СРСР. І війну цю провадитимуть не смітникові білогвардійські генеральні штаби, але міжнародні капіталісти та їхні васальні держави, а білогвардійська та ундо-петлюрівська зграя послужить їм тільки висівком.

Робітництво повинно бути готове до боротьби з цією авантюрою. Війна проти Радянського Союзу — це війна проти працюючої класи цілого світа. Капіталісти новою світовою війною, головною війною проти СРСР, хочуть зробити три речі: здушити нову робітничо-селянську соціалістичну країну; кинути на поле бою й-там вимордувати мільйони безробітних, від яких їм грозить небезпека; переділити світ по новому, щоб усунути сучасну економічну кризу, з якої вони не можуть вирватися й тим врятувати свій лад визиску й насильства, який котиться до упадку. Це їх остання карта. Але в тій авантурі, яку вони готують, та карта може бути бита й то раз на завжди.

ДВІ СИСТЕМИ.

ЯКА Є РАДЯНСЬКА ГОСПОДАРСЬКА СИСТЕМА?

- Радянська система означає, що: 1. Влада капіталістичної класи є повалена, а замість неї є встановлена влада робітничої класи. 2. Середники виробництва, земля, фабрики, робітні то-що відібрано від капіталістів і передано робітничій класі і масам працюючого селянства. 3. Розвитком виробництва не управляє принцип конкуренції і капіталістичного задоволення зиску, але продукція планового керівництва і систематичного підвищення матеріального й культурного рівня працюючих мас. 4. Розподіл народного доходу не є переводжений в інтересах збагачення класи визискувачів та її численних паразитських слуг, але в інтересах систематичного підвищення матеріального рівня робітників і селян та поширення соціалістичного виробництва на селах і містах. 5. Систематичне поліпшення матеріального рівня працюючих мас і постійний зріст їх потреб (покупна сила), охорона працюючих мас перед кризами, перед надвиробництвом, перед зростом безробіття то-що. 6. Пролетаріат є паном краю і працює не для капіталістів, а для себе, для своєї власної класи.

ЯКА Є КАПІТАЛІСТИЧНА ГОСПОДАРСЬКА СИСТЕМА?

- Капіталістична господарська система означає, що: 1. Влада в краю є в руках капіталістів. 2. Середники виробництва є в руках визискувачів. 3. Виробництвом не управляє принцип поліпшення матеріального положення працюючих мас, але принцип задоволення високого капіталістичного зиску. 4. Розподіл народного доходу відбувається не в інтересах поліпшення матеріального положення працюючих мас, але в інтересах задоволення що найбільших доходів для визискувачів. 5. Капіталістична раціоналізація і швидкий зріст виробництва, які мають ціль заповнити великі доходи для капіталістів, стрічаються із збіднінням і пониженням матеріального положення мільйонів мас працюючих, цих мас, які не завжди мають змогу задоволювати навіть найкоченніші свої потреби, що неминуче веде до кризи, надпродукції, зросту безробіття то-що. 6. Пролетаріат є визискувана клася, яка працює не для себе, але для чужої класи, для класи визискувачів. Тому радянська система є краща як капіталістична господарська система. Такі є причини цього, що у нас, в Радянському Союзі, відмічуємо зростаючий господарський розмах, тоді коли у них, у капіталістах, є зростаюча господарська криза.

(З промови т. Сталіна на 16-ім з'їзді ВКП.)

ПОЛЬСЬКО-ЕЗУЇТСЬКИЙ НАСТУП НА ЗАХІДНІЙ УКРАЇНІ.

Польський фашистський уряд заангажував до роботи галицьке повітство. — Чорні круки захоплюють у свої руки пресу й громадські інституції. — Попів в церквах проповідують ненависть до Радянської України, а вихваляють шляхетську Польщу.

Під охороною штика фашистсько-польського жандарма від трьох уже років ведеться в Галичині організаційний наступ уніятського повітства на завоювання керівничої й рішальної ролі на усіх ланках громадського життя. Від нього — від того повітства — йде зароза робітничо-селянському визвольному рухові не тільки з погляду соціального, але й національного та й не тільки в Галичині, але й на усіх західно-українських землях.

Фашистсько-польський уряд уже давно звернув увагу на уніятське повітство, на оту чотири-тисячну галицьку філіялу "чорного інтернаціоналу", як на придатну для свого панування організацію і тому через папський Рим заряв і рішено заснувати "католицьку професійну організацію". Через попів Лопатинського і Войнаровського цілковито підчинено собі щоденник "Діло", а через попів Куніцького і Пеліха виконується диктат над ледачим петлюрівським УНДО. Як переклазують з краю, черговою жертвою наступу езуїтських висидів має стати "Наукове Товариство ім. Шевченка" та

кооперативна організація. Ставка польського уряду на уніятське духовенство виявилася вірною. Попівство стало основою угодовщини і хунвіств і виконує свою службу для польського імперіалізму й за страх, а за совість. Попівська преса з "Новою Зорею" на чолі просто тероризує західно-український визвольний рух. Кожного політика, кожного економічного чи культурного робітника, що не зрадило своїм народом і не записав вірності польському фашизму, вона нацьковує і доносить. На провінції над кожним революційним робітником і селянином тяжить постійний спільний піп — жандарм. Дійшло до того, що публично говорять, що списки безбелечних для фашистської Польщі осіб робляться для "урядових потреб" поліції ріжними попами. Але більше того. Цілу весну біжучого року, користуючись нагодою процесу ефремівських зрадників в Харкові, церковні проповідники аж гудили від лайки і прокльонів на державні, робітничо-селянську Радянську Україну і від розмалювання "частя", що західно-українській землі є під опікою "славної" польської армії. Щоб робити враження на церковних старших і стареньких сільських бабусь, попи просто гістеричилися на проповіданнях, звичайно, мета цього: з одного боку ширити в широких масах трудящих любов до польсько-польського, завоєвника, а з другого значить до рідної робітничо-селянської України.

В своїй службі панській Польщі на здешня революційного руху західно-українських селян та робітників, езу-

КОЛЬОНІАЛЬНІ НАРОДИ ЗАСВОЮЮТЬ НАУКУ ЖОВТНЯ.

Стаття найстаршого японського революціонера, члена президії Виконкому Комінтерну тов. Сен-Катаями.

Всесвітня економічна криза не може не відбитися на стані колоніальних і напівколоніальних країн.

Імперіалістичні держави прагнуть перекинути весь тягар кризи на свої колонії, посилюючи економічне і політичне визискування їх.

У відповідь на це міцнішає революційний рух в Індії, Індонезії, Індо-Китаї, Кореї і в Китаї.

Трудяща людність цих країн з захопленням стежить за успішним соціалістичним будівництвом в СРСР.

Бритійський імперіалізм — один з найжорстокіших, найбільш загребущих. Протягом століть він убивав індійську промисловість і ремесла, звільнюючи місце для англійських товарів. Він перетворював Індію на сировинну базу для англійської промисловости. Бритійський капітал пригнічує і визискує найбідніше селянство Індії заради інтересів англійської промисловости. Крім того, британський імперіалізм допомагає ще й місцевим індійським князям пригнічувати і визискувати найбідніше селянство. Отже, селянство Індії піддає під подвійне і потрійне економічне пригнічення.

Та підвалини британського імперіалізму тепер уже наочно розкритують повстання, які захоплюють майже всі колонії, які особливого розвитку набули останнім часом в Індії. Зрадницька тактика Ганді і його послідовників, що намагаються вести революційне зав'язати тих, що повстали в рамках капіталістичної "законности", не мають сили припинити народний рух, що є вищий за голову керівників.

Не менше загребущі і жорстокі французькі і голандські імперіалісти.

Проте, індонезійське селянство бореться проти голандців — визискувачів, дарма, що руки індонезійців окуті подвійним ланцюгом пригнічення і визискування. Панування французького імперіалізму в Сирії й Індо-Китаї стають чимраз нестерпнішим в міру того, як зростає потреба Франції в сировині і нових ринках збуту. Захопити нові колонії прагнуть також американські і японські капіталісти. Японія пригнічує і визискує Корею і Формозу всіма можливими засобами, добуваючи сировину, головним чином, продовольчу і зовсім не звертаючи увагу на те, що корейці і формозці робляться жебраками. В усіх колоніальних і напівколоніальних країнах Сходу зростає місцевий капіталізм, що спирається на імперіалізм великих держав. В Індії, наприклад, тубільна буржуазія прагне у своїй боротьбі проти Англії, співробітничати з Японією через встановлення мит. Маси колоніального селянства чимраз частіше повстають проти своїх гнобителів так само, як і проти визискувачів — чужоземців. Нема сумніву, що пролетаріат, який зростає й міцнішає, вирве з рук національної буржуазії керівництво, боротьбою за звільнення і поведе що боротьбу під прапором компартії і Комінтерну. Аграрна криза, що зростає у східних колоніальних і напівколоніальних країнах, піднітвить селянство на повстання проти визискувачів. Очевидна суперечність між успішним виконанням ланцюжків за чотири роки в СРСР і кризою, безробіттям та жебракуванням, що загострюється в Америці і інших капіталістичних країнах, буде найкра-

щою агітацією для робітників і селян всього світу.

Китайське і індійське, так само як індонезійське та індонезійське селянство, дуже швидко засвоює на ділі науку селянства Росії і його керівника — пролетаріату.

Це тільки питання часу — організація міцних компартій і червоної селянської спілки та встановлення революційного робітничо-селянського уряду під керівництвом Комінтерну.

РОСПРАВА ФРАНЦУЗЬКИХ ІМПЕРІАЛІСТІВ В ІНДО КИТАЮ.

В Сайгоні ухвалено вирок у справі індо-китайських революціонерів. Згідно з ним засуджено 39 робітників. З їх засуджено на смерть — 3-ох, до каторги — 4-ох, а 32 на ріжні терміни ув'язнення.

За офіційними повідомленнями міністерства колоній в провінції Гаггар в Ганамі "зроблено спробу організувати демонстрацію" з червоними прапорами з участю 700 осіб. Демонстрантів розігнано. Заарештовано 25 осіб.

ШАЛІННЯ ФІНЛЯДСЬКИХ ФАШИСТІВ.

З Гельсінґфорсу повідомляють, що в липні арештовано у Фінляндії понад 100 лівих робітничих діячів. В Гельсінґфорсі та по інших містах що для відбуваються численні арешти. Готують ряд процесів, закінчуючи арештованим, що нібито "працювали на провідних постах" у підпільній комуністичній партії Фінляндії.

Не зважаючи одначе на переслідування, в цілій Фінляндії появилася між робітниками багато лещочок з заавом вийти 1 серпня на вулицю й демонструвати проти капіталістично-фашистської підготовки до війни.

НАСКОК АВСТРИЙСЬКИХ СОЦІАЛ-ЖАНДАРМІВ НА РОБІТНИЧІ ЗБОРИ.

Австрійська революційно-робітнича преса повідомляє, що скликані 17 липня комуністичною партією збори в Найкірхен, щоб обміркувати готування до 1 серпня, на які, не вважаючи на заборону поліції, зявилося 800 робітників, скінчилися серйозною сутичкою поліції та з соціал-демократичною громадською вартою. Напад жандармів та варти викликав обурення серед робітників, зокрема серед соціал-демократичних робітників, які влаштували бурхливу демонстрацію протесту.

УНДІВСЬКИЙ ТЕРОР У ЛЬВОВІ.

Фашистські панічки від УНДО оголошують в "Ділі" і "Новому Часі" заклики до "українського громадянства", щоби воно збійкотувало редакторів робітничо-селянської газети "Сила", Р. Сказницького, О. Букшоваго, П. Козлянка і М. Залізняка. Як причину панічки подають одну статтю в "Силі", де нібито ображено "старшин української галицької армії".

Нахабна фашистська банда думає, що таких старшин галицької армії як Головінський, що зрадив Україні і запровадив галицьку армію до білопольків, можна образити, або що такий "отаман уга" як Луцький, вірна собачка польського фашизму, має яку будь хоч би й буржуазну честь, або такий "честар" Палів, що першим агітував за переходом галичан до Денікіна, може бути ображений. Гуляйте, панічки, до часу, бо за вас стоїть польський жандарм, але кінець вашої гулятки буде по засаді "котузи" по заслугі! Загартована пролетарська рука ще поцілить вас так, що вам очі повиззять. На все є свій час.